



2019-03-07

Interpellation av Marit Normasdotter (V) om den minskade produktionen inom psykiatrin trots ökad psykisk ohälsa i länet

Det har väl inte undgått någon i denna sal att den psykiska ohälsan ökar bland befolkningen. Vi möts med jämna mellanrum av medierapportering om detta. Och så sent som 26 april 2018 släppte folkhälsomyndigheterna en rapport som hette: *Därför ökar psykisk ohälsa bland unga*. Rapporten bygger på undersökningar som gjorts baserade av skolbarns hälsovanor.

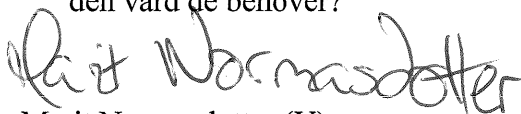
Men även bland vuxna ökar återigen den psykiska ohälsan i Stockholms län. Generellt ser man att kvinnor och den yngsta åldersgruppen har högst andelar med psykisk ohälsa. De äldsta (65–84 år) mår bäst. För både män och kvinnor ser man en ökning av den psykiska ohälsan under 1990-talet fram till 2002 då cirka 20 procent bland män och cirka 30 procent bland kvinnor hade psykisk ohälsa. Under 2000-talets första decennium sågs en förbättring/stabilisering men vid den senaste mätningen är värdena återigen på liknande nivåer som år 2002. Utvecklingen över tid liknar den som ses för frågor om oro och ångest i den nationella folkhälsoenkäten och andra enkätundersökningar i Sverige.

God psykisk hälsa är en förutsättning för ett fungerande vardagsliv, god livskvalitet och balans i livet. En positiv självbild och gott självförtroende bidrar till individens utveckling. Att inte få den hjälp man behöver och att gå med besvär i årtal kan ge livslångt lidande.

På senaste Hälso- och sjukvårdsnämndens sammanträde fick vi årsredovisningen för verksamhetsåret 2018 från förvaltningen. Den visar på ett överskott med 60 miljoner av produktionen inom området Psykiatri under det gagna året. Antal läkarbesök minskade med 2,5 % jämförd med föregående år. Likaså antal vårdtillfällen som också minskade med 2,5%. Detta trots den ökade ohälsan. Det står också väldigt tydligt i årsredovisningen att den minskande produktionen beror på bemanningsproblem.

Med anledning av detta vill jag fråga ansvarigt regionråd:

1. Tänker du säkerställa att detta överskott går tillbaka till vården under det kommande året?
2. Vad tänker du att göra för att säkerställa att bemanningsproblem inte är ett hinder för att patienter får den vård de behöver?
3. Hur tänker du säkerställa att särskilt utsatta patientgrupper med stor samsjuklighet får den vård de behöver?



Marit Normasdotter (V)